

βελονιδάκι τό, ἀμάρτ. *βελονιδάκι* τό, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *βελονίδα*.

Μικρὰ κλωστή διαπερωμένη διὰ τῆς ὀπῆς τῆς βελόνης πρὸς ραφήν.

βελονίδι τό, *βελονίδιν* Χίος *βελονίδι* Θήρ. Κρήτ. Πάρ. Χίος κ.ά. — *Λεξ. Βλαστ.* 430 Μ'Εγκυκλ. *βελονίδ'* Πάρ. (Λεῦκ.) *βελονίδ'* Λέσβ. *βελονίδιν* Πόντ. (Οἰν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βελονίδα*. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

1) Βελόνη μὲ τὴν ὁποίαν πλέκουν τὰ δίκτυα Πόντ. (Οἰν.) 2) Παιδιά καθ' ἣν ξυλάριον κρύπτεται ἐπὶ σωροῦ χώματος καὶ εἴτα ἀνευρίσκεται ὑπὸ τῶν συμπαικτῶν Κρήτ. 3) *Βελονίδα* 4, ὁ ἰδ., Θήρ. Χίος κ.ά. — *Λεξ. Βλαστ.* Μ'Εγκυκλ. Ἡ σημ. καὶ παρὰ Σομ. 4) Εἶδος φυτοῦ Λέσβ. Χίος. 5) *Βελονίδα* 6, ὁ ἰδ., Πάρ. (Λεῦκ. κ.ά.)

βελονιδοδίχτυ τό, Πάρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βελονίδα* καὶ *δίχτυ*.

Δίκτυον κατάλληλον πρὸς ἄγραν *βελονίδων* 4, ὁ ἰδ.

βελονιδοπαραγάδι τό, Πάρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βελονίδα* καὶ *παραγάδι*.

Παραγάδιον κατάλληλον πρὸς ἄγραν *βελονίδων* 4, ὁ ἰδ.

βελονίζω Κρήτ. Πελοπν. (Βυτίν. κ.ά.) *βελονίντζω* Σίφν. *βελονίζου* Μακεδ. (Κοζ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βελόνι*. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

1) *Βελονιάζω* Α1, ὁ ἰδ., Μακεδ. (Κοζ.) 2) Περνῶ τὴν κλωστήν τῆς μετάξης διὰ τῆς ὀπῆς τῆς βελόνης διὰ νὰ γίνῃ ὁμαλὴ Κρήτ. Σίφν. 3) Τρυπῶ μὲ βελόνην Πελοπν. (Βυτίν. κ.ά.): Φρ. *Με βελονίζει τὸ κορμί μου* (αἰσθάνομαι ὀξεῖς πόνους εἰς τὸ σῶμα). 4) Ράπτω Σίφν.

βελονικὸ τό, Χίος.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βελόνα* καὶ τῆς καταλ. -ικόν, δι' ἣν ἰδ. -ικός.

Βελόνα (ΙΙ), ὁ ἰδ.: Παροιμ. *Κουνεῖονται τὰ βελονικά, κουνεῖονται κ' οἱ βελόνες* (ἐπὶ τῶν ζητούντων νὰ ἐξομοιωθοῦν πρὸς τοὺς ἀνωτέρους τῶν).

βελόνισσα ἡ, ἀμάρτ. *βελάνισσα* Κεφαλλ. κ.ά. — *Λεξ. Δημητρ.* *βελάντσα* Στερελλ. (Μεσολόγγ.) *βελάντζα* Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βελόνα*.

Ὁ ἰχθὺς κέφαλος ὁ χεῖλων (*mugil capito* ἢ *chelo*).

βελονίστρα ἡ, Κύπρ. *βελονίστρα* Καππ. (Σύλ. Σινασσ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βελόνα* καὶ τῆς καταλ. -ίστρα.

Βελονοθήκη, ὁ ἰδ.

βελονίτσα ἡ, Ἴων. (Κάτω Παναγ. Κρήν.) Μέγαρ. Σῦρ. κ.ά. *βελονίτσα* Μεγίστ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *βελόνα* διὰ τῆς καταλ. -ίτσα.

1) *Βελονάκι* 1, ὁ ἰδ., Σῦρ. 2) Καρφίς Μεγίστ. β) Πληθ., αἱ ἐντὸς ζέοντος ὕδατος ἀπὸ τοῦ πυθμένος ἀνερχόμεναι φυσαλλίδες εἰς σχῆμα καθέτων γραμμῶν Μέγαρ.: *Τὸ νερὸ ἀρχίζει νὰ κάμῃ βελονίτσες*. 3) Εἶδος παιδιᾶς Ἴων. (Κάτω Παναγ. Κρήν.)

βελονοδόντης ὁ, ἀμάρτ. Οὐδ. *βελονοδόντικον* Κύπρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βελόνα* καὶ *δόντι*.

Ὁ ἔχων βελονοειδεῖς, ὀξεῖς ὀδόντας: *Ἀλούπιν βελονοδόντικον* (ἐξ ἐπαρδ.)

βελονοθήκη ἡ, σύνηθ. καὶ Πόντ. (Οἰν.) *βελονοθήκ'* Θράκ. (Σαρεκκλ.) *βελονοθήκ'* πολλαχ. βορ. ἰδιώμ. *βελονοθήκη* Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πόντ. (Οἰν.) *βελονοθήκα* Πόντ. (Ὀφ. κ.ά.) Σῦρ. *βελονοθήκα* Πόντ. (Τραπ.) *βελονοθήκα* Θράκ. (Ἀδριανούπ. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βελόνα* καὶ *θήκη*. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ. Θήκη ραπτικῶν βελονῶν. Συνών. *βελονίστρα*, *βελονολόγος*.

βελονόκαρφο τό, *Λεξ.* Ἡπίτ. Ἐλευθερουδ. Πρω. Δημητρ. *βελονόκαρφο* Μεγίστ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βελόνα* (Ι) καὶ *καρφί*.

Καρφίον λεπτόν. Συνών. *καρφοβέλονο*.

βελονολόγος ὁ, Κεφαλλ. *βελιολόγος* Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βελόνα* (Ι) καὶ τοῦ -λόγος, περὶ οὗ ὡς παραγωγικῆς καταλ. ἰδ. Γ' Χατζιδ. ἐν Ἀθηνᾶ 22 (1910) 247. *Βελονοθήκη*, ὁ ἰδ.

***βελονόπουλλον** τό, *βελονόπον* Πόντ. (Χαλδ. κ.ά.) *βελονόπον* Πόντ. (Τραπ.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *βελόνα* (Ι) διὰ τῆς καταλ. -πουλλον.

Μικρὰ βελόνη. Συνών. *βελονάκι* 1.

βελονοσίδερο τό, σύνηθ. ὡς ναυτικὸς ὄρ. *βελονοσίερον* Κάρπ. ὀλονοσίερο Κάρπ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βελόνα* (Ι) καὶ *σίδερο*.

Βελόνι 3, ὁ ἰδ.

βελονότρυπα ἡ, σύνηθ. *βελονότρυπα* Ζάκ. *βελονότρυπα* Στερελλ. (Ἀράχ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βελόνα* (Ι) καὶ *τρυπά*. Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπον *βελονοτρυπά* καὶ παρὰ Βλάχ.

Ἡ ὀπὴ τῆς ραπτικῆς βελόνης. Συνών. *βελονοτρύπιν*.

βελονοτρύπιν τό, Πόντ. (Οἰν.) *βελονοτρύπι* Πόντ. (Οἰν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βελόνι* καὶ *τρυπίν*.

Βελονότρυπα, ὁ ἰδ.

βελονωτὸς ἐπίθ. πολλαχ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βελόνα* καὶ τῆς καταλ. -ωτὸς.

1) Βελονοειδής, ὀξύς. 2) Ὁ φέρων βελόνην, ἐπὶ τυφεκίου τοῦ ὁποίου τὸ καψύλλιον κρούεται διὰ βελονοειδοῦς προεξοχῆς Ζάκ. Κεφαλλ. Πελοπν. (Μάν. Στεμν.) κ.ά. — *Λεξ. Περίδ.* Ἡπίτ. Μπριγκ. Μ'Εγκυκλ.: *Βελονωτὰ ὅπλα* *Λεξ.* Μ'Εγκυκλ. || Ἄσμ.

Τ' εἶν' τὸ κακὸ ποῦ γίνεται τώρα 'ς τ' ὀγδόντα ἔνα, ποῦ βγήκαν τὰ βελονωτὰ, τὰ βελονᾶτα ὅπλα; Στεμν. Συνών. *βελονᾶτος*.

βέλος τό, λόγ. σύνηθ. *βέλους* βόρ. ἰδιώμ.

Τὸ ἀρχ. οὐσ. *βέλος*.

Τὸ βλήμα τοῦ τόξου σύνηθ.: Ποίημ.

Πάει σὰν ἀλάφι πῶφυγε τοῦ κυνηγοῦ τὰ βέλη ΔΣολωμ. 157.

βελουδάκι τό, ἀμάρτ. *βελουδάκ'* Θράκ. (Αἰν.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *βελουδο* διὰ τῆς καταλ. -άκι.

Τὸ ἄνθος βελουδο.

βελουδένιος ἐπίθ. κοιν. *βελουδέγιους* βόρ. ἰδιώμ.

βελ'δέγιους Λέσβ. (Ἀγιάσ.) *βελουδέν-γιος* Εὐβ. (Κουρ. Ὀξύλιθ.) *βελ-λουδένιος* Ἴος *βελ-λουδένιος* Κύπρ. *βελ-λουένιος* Κάρπ. *βελουβένιος* Κάλυμν. *βελ'βένιος* Μύκ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βελουδο* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ένιος. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.